

บทที่ 3

วิธีทดลอง

3.1 อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง

อุปกรณ์ที่ใช้ในการเตรียมตัวอย่างการทดลอง วิเคราะห์และทดสอบมีดังนี้

แบบ/รุ่น	ผู้ผลิต
1. Flow Cup	Ford Cup No. 4 Sheen
2. Positest "Banana" Gauge	FM (F) Sheen
3. Four sided Applicator	30-60-90-120 nm Sheen
4. Oven	- Memmert
5. Automatic Scratch Test	- Sheen
6. Salt Spray Cabinet	SF/MP 1000 The-Q-PANEL
7. pH meter	- HANNA

3.2 วัตถุดิบและสารเคมี

วัตถุดิบและสารเคมีที่ใช้ในการทดลองมีดังต่อไปนี้

1. แผ่นเหล็กชุบดิบุก (tinplate)
2. แผ่นเหล็กไม่ชุบดีบุก (tin-free steel)
3. แลกเกอร์อีพอกซี่-ฟีโนลิก (epoxy-phenolic lacquer) เกรด Q 290-38555 E มีสมบัติแสดงในตารางที่ 3.1
4. แลกเกอร์อีพอกซี่-อะมีโน (epoxy-amino lacquer) เกรด Q 290-38525 มีสมบัติแสดงในตารางที่ 3.1
5. อะซิโตน (acetone)
6. เทปกาว 3M เบอร์ 600 หน้ากว้าง 1 นิ้ว

7. โป๊เทลซีเยม พอลิซัลไฟร์ด (potassium polysulfide)
8. โซเดียมไฮดรอกไซด์ (sodium hydroxide)
9. โซเดียมคลอไรด์ (sodium Chloride)
10. น้ำตาล
11. กรดซิตริก (citric acid)
12. โซเดียมไธโอลโคเลต (sodium thioglycolate)
13. กรดอะซิติก (acetic acid)
14. กรดแลกติก (lactic acid)

ตารางที่ 3.1 แสดงสมบัติของแลกเกอร์ชนิดอีพอกซี-ฟินอลิกและอีพอกซี-แอไมด์

สมบัติ	ชนิดของแลกเกอร์	
	อีพอกซี-ฟินอลิก	และอีพอกซี-แอไมด์
สี	สีทองอ่อน	ใส
เบอร์เซ็นต์ของแข็งต่อน้ำหนัก	$33.0 \pm 1.5\%$ (15 นาที ที่ 200 องศาเซลเซียส)	$39.0 \pm 1.0\%$ (15 นาที ที่ 200 องศาเซลเซียส)
ความหนืด	90 ± 10 วินที (Ford cup #4 ที่ 30 องศาเซลเซียส)	70 ± 10 วินที (Ford cup #4 ที่ 30 องศาเซลเซียส)
ความถ่วงจำเพาะที่ 30 องศาเซลเซียส	0.95 ± 0.01	0.98 ± 0.01
จุดวับฟี้	27 องศาเซลเซียส	27 องศาเซลเซียส
ช่วงอายุการใช้งาน	~ 6 เดือน	~ 6 เดือน

3.3 วิธีการทดลอง

3.3.1 ขั้นตอนการเตรียมแผ่นเหล็กเคลือบแลกเกอร์

- เตรียมแผ่นเหล็กไม่ชุบดีบุกและแผ่นเหล็กชุบดีบุกให้มีขนาด 3.5×15 เซนติเมตร
- วัดความหนาของสารเคลือบปืนแผ่นเหล็กไม่ชุบดีบุกและแผ่นเหล็กชุบดีบุกด้วย บานานาเกจ (banana gauge) ก่อนที่จะนำไปเคลือบด้วยแลกเกอร์ชนิดอีพอกซี-ฟินอลิกและอีพอกซี-แอไมด์ โดยใช้แอพพลิเคเตอร์สำหรับความหนา 90 มิลลิเมตร

- นำแผ่นเหล็กทั้งสองชนิดที่เคลือบแลกเกอร์ทั้งสองชนิดที่แล้วไปป้อนในเตาอบโดยที่แลกเกอร์ชนิดอีพอกซี-ฟินอลิกจะอบที่อุณหภูมิ 200 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที ถ้าเคลือบด้วยแลกเกอร์ชนิดอีพอกซี-แอลไมด์จะอบที่อุณหภูมิ 205 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 10 นาที
- นำแผ่นเหล็กทั้งสองที่อบแล้วมาวัดความหนาของชั้นพิล์มนวนแผ่นเหล็กด้วย Positest 'Banana Gauge' อีกครั้ง แล้วนำมาหักออกจากความหนาของสารเคลือบบนแผ่นเหล็กก่อนเคลือบด้วยแลกเกอร์ จะทำให้ทราบความหนาที่แท้จริงของพิล์มที่เคลือบไว้ซึ่งจะมีแผ่นทดสอบอยู่ 4 ชนิด คือ
 1. แผ่นเหล็กไม่ขูบดิบเคลือบด้วยแลกเกอร์อีพอกซี-ฟินอลิก
 2. แผ่นเหล็กไม่ขูบดิบเคลือบด้วยแลกเกอร์อีพอกซี-แอลไมด์
 3. แผ่นเหล็กขูบดิบเคลือบด้วยแลกเกอร์อีพอกซี-ฟินอลิก
 4. แผ่นเหล็กขูบดิบเคลือบด้วยแลกเกอร์อีพอกซี-แอลไมด์

3.3.2 ขั้นตอนการทำการทดสอบ

นำแผ่นเหล็กทั้งสองชนิดที่ได้จากข้อ 3.3.1 มาทำการทดสอบดังนี้

3.3.2.1 ทดสอบการรับมือของพิล์มของแลกเกอร์ (Curing Test) โดย

1. ทดสอบการขูดขีดของพิล์ม (Scratch Test)

นำแผ่นเหล็กทั้งสองชนิดมาวางลงบนเครื่อง Scratch Test Machine หลังจากนั้น นำน้ำหนักน้อยที่สุดวางลงบนเครื่อง และทดสอบดูว่าเกิดการขีดจนเป็นรอยหรือไม่ ถ้าไม่เกิดรอยจึงค่อยๆ เพิ่มน้ำหนักขึ้นจนกว่าจะเกิดรอยบนพิล์มแล้วจึงหยุดการทดสอบ

2. ทดสอบการขัดถูด้วยอะซีโตน (Acetone Rub Test)

นำแผ่นเหล็กดังกล่าวทั้งสองชนิดวางบนพื้นราบเรียบ จากนั้นนำส่างานเด่าๆ ถูกปิงปองๆ ด้วยสารละลายอะซีโตนจนทุ่มมาอยู่บนแผ่นทดสอบโดยใช้แรงกดลงไปด้วยน้ำหนักประมาณ 2 กิโลกรัม โดยทำการถูกลับไปมา นับเป็น 1 ครั้ง จนเนื้อแลกเกอร์ลอกหลุดออกจากผิว

3. ทดสอบการยึดเกาะ (Adhesion Test) ตาม มอก. 735-2530

นำแผ่นทดสอบวางลง ใช้ใบมีดที่มีมุมคมมีมาตรฐาน 15-30 องศา วางลงบนชิ้นทดสอบ ทำมุม 60 องศากับทิศทางแนวขี้ด ชิดเบื้องลึกถึงผิวชั้นทดสอบไปตามแนวยาว 11 เส้น แนวขวาง 11 เส้น โดยตั้งฉากกัน แต่ละเส้นให้ห่างกัน 2 มิลลิเมตร ให้ได้ตารางทั้งหมด 100 ช่อง แล้วใช้แบบการเซลโลฟันของ 3M เบอร์ 600 หน้ากว้าง 1 นิ้ว ปิดบนพื้นที่ที่ขีดไว้ตามแนวขวาง ริดให้เรียบอย่าให้มีอาการอยู่ภายใน แล้วลอกแบบการเซลโลฟันออกทันที โดยลอกให้มุมใกล้เคียง 180 องศามากที่สุด วัดพื้นที่ชั้นพิล์มที่ติดแบบการอุ่นมา ซึ่งพื้นที่พิล์มที่ติดแบบการอุ่นมาต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของพื้นที่ทดสอบ

3.3.2.2 ทดสอบความทนชัลเฟอร์ (Sulfur Resistance Test) ตาม United States Patents หมายเลข 3, 890, 164

จุ่มแผ่นเหล็กทั้งสองชนิดที่เคลือบด้วยแลกเกอร์ทั้งสองชนิดในสารละลายโปแทสเซียมโพลิชัลไฟด์เข้มข้น 8 กรัมต่อลิตร ผสมกับโซเดียมไฮดรอกไซด์เข้มข้น 2 กรัมต่อลิตร โดยจุ่มที่อุณหภูมิ 95 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 วินาที จากนั้นตรวจสอบด้วยสายตา ถ้าเกิดสีดำแสดงว่าเกิด “ชัลเฟอร์ไรซ์ชัน” (Ruffinization)

3.3.2.3 ทดสอบความทนการกัดกร่อนโดยใช้เครื่อง Salt Spray Machine

นำแผ่นทดสอบเคลือบในเครื่อง Salt Spray Machine โดยใช้สารละลายเกลือแกงที่ความเข้มข้น 5% ที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 48 ชั่วโมง จากนั้นตรวจสอบความเป็นสนิมด้วยตาเปล่าตาม JIS H8681-1988 เปรียบเทียบกับรูปมาตรฐาน

3.3.2.4 ทดสอบความทนต่อการกัดกร่อนของสารเคมี

1. ตัดแผ่นทดสอบที่เคลือบแลกเกอร์แล้วหั่น 4 ชนิด ดังกล่าวเป็นรูปสี่เหลี่ยม
2. แขวนในบิกเกอร์ที่บรรจุสารละลายโดยใช้ระดับของสารละลายอยู่ที่กลางแผ่นสารละลายที่ใช้ได้แก่

- 1% โซเดียมไทโอลโคเลต
 - สารละลายน้ำโซเดียมไฮดรอกไซด์ pH 9.0
 - 3% กรดอะซิติก + 2% เกลือ
 - น้ำประปา
 - 1% กรดแลกติก
 - กรดซิตริก pH 3.5, 4.5, 5.5
 - น้ำตาลเข้มข้น 10%, 15%, 20%
 - น้ำเกลือ NaCl เข้มข้น 3%, 5%, 7%
3. ให้ความร้อนแก่บีกเกอร์ที่ 90 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 90 นาที
 4. เมื่อครบเวลานำแผ่นเหล็กมาตรวจสอบลักษณะภายนอก ความทนทานการขัดถู ด้วยอะซิโตน การยืดเกรา และทดสอบความทนการกัดกร่อนอีกครั้งหนึ่ง

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย